

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 0096976 21 GŽ

Novi Travnik, 26.11.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Mirjana Grubešić članovi vijeća, u pravnoj stvari u pravnoj stvari tužitelja A. K., vlasnik obrtničke radnje „B.“ B., ulica..., zastupan po punomoćnicima Esmi Husejnbegović i Safetu Rustempašić, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije u Bugojnu, protiv tužene J. S. iz B., ...zastupana po punomoćniku Ivici Dragun advokat iz Bugojna, radi naplate duga vrijednost spora 407,15 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljena protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 0096976 20 Mal od 15.03.2021. godine, u sjednici vijeća održana 26.11.2021.godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 0096976 20 Mal od 15.03.2021. godine.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu duga po osnovu isporuke toplotne energije za period maj-septembar 2019. godine sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose. Tužitelj je obavezan da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 720,00 KM.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj zbog povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima postupka. U odnosu na povrede odredaba parničnog postupka navodi da provedeni dokazi nisu cijenjeni na propisani način, zbog čega su počinjene povrede člana 8. Zakona o parničnom postupku, što je za posljedicu imalo i pogrešno utvrđeno činjenično stanje. U tom pravcu navodi da je tužitelj dokazao da je tužena korisnik usluga grijanja u stanu čiji je vlasnik bila umrla M.B. (tetka tužene) jer nakon njene smrti koristi predmetni stan, da je tužena obavijestila tužitelja o smrti vlasnice stana, nakon čega je u knjigovodstvu tužitelja i evidentirana kao korisnik ovih usluga, a računi ispostavljeni na njeno ime, da račune nije osporavala, niti je na okolnosti predlagala dokaze u ovom postupku, zbog čega je nesporno da je tužena obveznik plaćanja usluga grijanja. Iz navedenih razloga smatra da je pobijana presuda zasnovana na pogrešnoj primjeni odredbi člana 12. i 20. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona i predlaže ovom sudu da preinači prvostepenu presudu, usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženu da mu naknadi troškove parničnog postupka prema troškovniku u spisu i troškove za sastav žalbe u iznosu od 351,00 KM.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva je isplata neizmirenog duga za isporuku toplotne energije u iznosu od 407,15 KM za period maj-septembar mjesec 2019. godine sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose navedene u izreci presude, za stan čiji je vlasnik bila umrla M. B.

Iz spisa proizilazi da je tužitelj 24.02.2020.godine protiv tužene podnio prijedlog za izvršenje radi izmirivanje duga u iznosu od 407,15 KM, koji je usvojen rješenjem o izvršenju od 26.02.2020.godine, da je povodom prigovora tužene (izvršenik u izvršnom postupku) izvršni sud zaključkom od 07.07.2020.godine odgodio izvršenje do pravomoćnosti parničnog postupka, a tražitelja izvršenja (tužitelj u ovom postupku) uputio na parnični postupak, koji je proveden po uređenoj tužbi od 03.09.2020.godine i donesena pobijana presuda.

U skladu sa obavezom iz člana 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku, po prijedlogu parničnih stranaka izvršen je uvid knjigovodstvenu karticu za period 15.10.2018.godine do 15.10.2019. godine, račune za maj, juni, juli, avgust i septembar 2019. godine, ugovor o isporuci toplotne energije za zagrijavanje stambenog prostora broj 436-2014 od 13.11.2014. godine zaključen između tužitelja i umrle M. B., prigovor tužene na rješenje o izvršenju od 03.03.2020. godine i nasljedničku izjavu M. B.1 (sin umrle M.) OPU-IP broj 20/2019 od 16.01.2018. godine. Pored uvida u materijalne dokaze, saslušana je svjedokinja S. K.

Članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku je propisano da će sud na osnovu slobodne ocjene dokaza, cijeneći ih savjesno i brižljivo, utvrditi relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke. Iz obrazloženja pobijane presude, nasuprot žalbenim navodima, proizilazi da je prvostepeni sud provedene dokaze cijenio na propisani način na osnovu kojih je utvrdio odlučne činjenice i donio pravilnu i zakonitu odluku, prvostepeni sud je.

Naime, među strankama nije sporno da je tužitelj 13.11.2014. godine zaključio ugovor o isporuci toplotne energije sa M. B. (tetka tužene) koja je umrla 27.12.2018.godine i da je iza nje ostao sin M. B.1, kao nasljednik prvog nasljednog reda, što proizilazi iz nasljedničke izjave OPU-lp broj 20/2019 i potvrde notara Ivana Šarić od 16.01.2019. godine (u izjavi pogrešno napisana godina 2018.), da je tužena nakon smrti M. B. plaćala račune koji su i dalje glasali na umrle vlasnice stana što proizilazi iz knjigovodstvene kartice broj 436 od 15.10.2019. godine i da je dug do 30.09.2019. godine po ovoj kartici iznosio 407,15 KM (utuženi iznos), da je tužena nakon smrti M. B. vodila brigu o spornom stanu, uključujući i plaćanje režijskih troškova, tako da je 10.05.2019. godine uplatila 300,00 KM na ime duga za grijanje, jer njen sin M. B.2 živi u inostranstvu, da je obavijestila tužitelja o smrti vlasnice stana i da tužitelj 15.10.2019.godine neizmireni dug za oktobar, novembar i decembar

mjesec 2019. godine i januar 2020. godine, prenio na tuženu i da je tužena te obaveze izmirila.

Sporno da li je tužena u smislu člana 20. Zakona o komunalnim djelatnostima („Službene novine Srednjobosanskog kantona“ broj 13/13) obveznik plaćanja naknade za isporučenu toplotnu energiju za stan čiji je vlasnik bila umrla M.B., odnosno da li je pasivno legitimisana.

Članom 291. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da stranka u postupku može biti svaka fizička ili pravna osoba koja ima stranačku sposobnost, odnosno da može poduzimati procesne radnje. Od stranačke sposobnosti, kao procesne pred postavke, treba razlikovati stvarnu legitimaciju (aktivna i pasivna). Da li stranka u postupku ima stvarnu legitimaciju zavisi od materijalno pravnog odnosa stranke i postavljenog tužbenog zahtjeva. U ovoj pravnoj stvari, pasivna legitimacija zavisi od odnosa tužene prema postavljenom tužbenom zahtjevu, a koji proističe iz ugovora o pružanju usluga isporuke toplotne energije od 13.11.2014. godine.

Članom 12. Zakona o komunalnim djelatnostima propisana je obaveza korisnika komunalnih usluga da izmiruju obaveze za pružene komunalne usluge, a članom 20. istog zakona da je obveznik plaćanja komunalnih usluga vlasnik nekretnine, a izuzetno i treće lice, ako prihvati da umjesto vlasnika plaća obavezu, za što mora postojati ugovor sa davaocem usluga.

Kako tužena nije vlasnik ni korisnik predmetnog stana, niti se bilo kojim aktom obavezala da će izmirivati obaveze, shodno odredbi člana 20. Zakona o komunalnim djelatnostima, tužena nije pasivno legitimisana u ovoj pravnoj stvari. Kod nespornih činjenica da umrla M. B. ima nasljednika prvog nasljednog reda, na koga ostavinska masa prelazi u momentu smrti u smislu člana 162. Zakona o nasljeđivanju Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 80/2014), koji odgovora za dugove prednika u smislu člana 172. istog zakona i činjenice da tužitelj nije dokazao da je tužena preuzela obavezu plaćanja utužene naknade, nasuprot žalbenim navodima, pobijana presuda je zasnovana na pravilnoj primjeni citiranih odredaba materijalnog prava.

Članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisani su standardi za obrazloženje sudskih odluka, jer je svrha obrazloženja odluke jeste da se strankama u postupku omogući jednak i pravičan pristup sudu, odnosno mogućnost podnošenja pravnog lijeka, a drugostepenom dobro obrazložena odluka omogućava njeno ispitivanje po izjavljenom pravnom lijeku. Obrazloženje pobijane odluke je sačinjeno prema standardima iz citiranih odredaba Zakona o parničnom postupku i Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. i 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednik vijeća
Senad Begović